

- Избранииѣ мой въ когото бдущата ми благоволи:
- (2) Турихъ Духътъ си на него: Той ще изнесе сѣдъ на народитѣ.
- (3) Нѣма да викне, нито да възове, нито ще направи гласътъ си да се чуе по възъ.
- (4) Тръстъ смазана не ще прѣчупи, и замѣждѣло свѣщило отъ лентъ не ще угаси: Ще изнесе сѣдъ съ истина.
- (5) Нѣма да исчезне нито да малодушествува: Додѣ тури сѣдъ на земята; И островитѣ ще очакватъ неговѣтъ за-конъ.
- (6) Така говори Богъ, Господь, Който направи небесата и ги прострѣ, Който распрострѣ земята съ произведе-нията ѣ,
- (7) Който дава дихание на люднѣтъ които сѣж на нея, И духъ на тѣзи които ходятъ по нея:
- (8) Азъ Господь ти признахъ въ правда, И ще ти земъ за рѣка, И ще ти пазкъ, и ще ти постаѣмъ за-вѣтъ на люднѣтъ, Свѣтлина на язычницѣтъ,
- (9) За да отворишь очитѣ на слѣпнитѣ, Да извадишь затворенитѣ отъ затвори, Сѣдящитѣ въ тъмнина изъ домѣтъ на тъмнината.
- (10) Азъ съмъ Господь: това е моето име; И не щж да дамъ славата си другому, Нито хвалата си на истуканитѣ.
- (11) Ето, сбодохъ се онѣзи нѣща които сѣж отъ начало прѣдказани, И азъ ви извѣствамъ нови: Прѣди да изникнахъ, казвамъ ви ги.
- (12) Пойте Господу пѣснь нова, Хвалата му отъ краищата на земята, Вий ѣкоито слазятъ въ морето, и всичко което е въ него, — Острови, и вий които живѣете на тѣхъ.
- (13) Пустинята и градовѣтъ ѣ нека възви-шатъ гласъ, Огнѣ отъ атанъ.
- (14) Селата въ които живѣе Кидаръ: Да пѣятъ жителитѣ на Села, Да възскапчатъ отъ върховетѣ на го-ритѣ.
- (15) Да даждѣ слава Господу, И да възвѣстятъ хвалата му въ остро-витѣ.
- (16) Господь ще излѣзе като силентъ, Ще възбуди ревностъ като ратникъ; Ще извика, Рей, ще изрикае, Ще прѣвъзмогне надъ враговетѣ си.
- (17) Отъ много срѣме млкнѣхъ, Останахъ тихъ, удържахъ себе си: Сега ще виенъ както раждающата: Ще низвѣржъ купно и погнѣнъ.
- (18) Ще запустѣ гори и хълмове, И исушѣмъ всичката имъ трѣва; И ще направѣмъ рѣкитѣ острови, И езерата ще исушѣмъ.
- (19) И ще доведѣ слѣпнитѣ прѣвъ пѣтъ кой-то не сѣ знаели, Ще ги водѣмъ въ пѣтеки които не сѣ знаели: Тъмнината ще направѣмъ видѣлина прѣдъ тѣхъ, и кривитѣ пѣтища прави. Това ще направѣмъ за тѣхъ, и нѣма да ги оставѣмъ.
- (20) Ще се върнатъ назадъ, съвѣтъмъ ще се просерѣмъ: Които уповаватъ на ваянитѣ, Които говорятъ на зѣлнитѣ: Вий сте наши богове.
- (21) Слушайте, глухи, И погледѣте, слѣпи, да видите.
- (22) Мкой е слѣпъ освѣтъмъ работѣ ми, Или глухъ както вѣстительтъ ми когото проводихъ? Кой е слѣпъ както прѣданныитѣ Бо-гу, И слѣпъ както работѣ Господень?
- (23) Гледашь много, Уно не стгледашь: Отваряшь уши, но не чуешъ.

6 Мат. 3; 17. 17; 5. ж Дѣян. 17; 25.
Ефес. 1; 6. ж Гл. 43; 1.
Гл. 11; 2. Иоан. ж Гл. 49; 8.
3; 34. ж Гл. 49; 6. Лука 2; 32.
Бит. 49; 10. Дѣян. 13; 47.
Гл. 44; 24. Зах. ж Гл. 35; 5.
12; 1. ж Гл. 61; 1. Лука 4; 18.
Псал. 136; 6. 2 Тим. 2; 26. Евр.

2; 14, 15. р Гл. 31; 4.
ж Гл. 9; 2. ж Псал. 97; 7.
ж Гл. 48; 11. 1; 29. 44; 11. 45; 16.
Псал. 33; 3. 40; 3. ж Гл. 43; 8. Иев.
98; 1. 12; 2. Виж. Иоан.
Псал. 107; 23. 9; 39, 41.
* То естъ, Скла. у Гл. 2; 21.